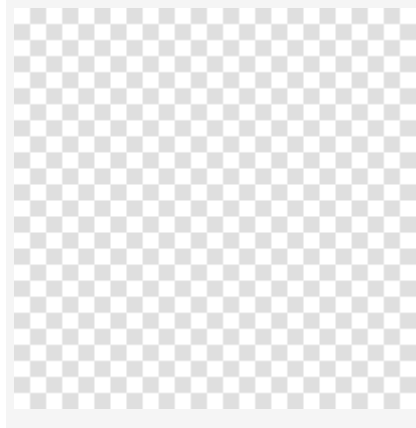

วอนเมตตาจิต...เด็ก9ขวบแม่ตายรอพ่ออยู่ที่หน้าโบสถ์นานนับปี...

นำเสนอเมื่อ : 12 พ.ค. 2552

คมชัดลึก : หนูน้อยวัย 9 ขวบ

สุดอนาถแม่ป่วยตายเสียพอเป็นชาวญี่ปุ่นให้ไปรอตรงหน้าโบสถ์วัดท่าหลวง

เมื่อเห็นรถทัวร์ทองเที่ยววิ่งถามรู้จักพอหนูไหม สตรีนทอรับจ้างขับรถองเทาขายอาหารปลาหน้าวัดรอพ่อ

หนักทองเที่ยวที่เดินทางมาทองเที่ยวกราบไหว้หลวงพ่เพชรพระศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคูเมืองพิจิตรต่างรังทใจ

เมื่อเห็นภาพหนูน้อยวัย 9 ขวบ วิ่งถือรูปพ่อที่เป็นชาวญี่ปุ่นให้กำเนิดแล้วแยกทางกับแม่หายไป

ส่วนแม่หลังแยกทางกับพ่อไปทำงานในกรุงเทพฯต่อมาได้เสียชีวิต ปลอยให้ลูกเผชิญชะตากรรม

หนูน้อยคนดังกล่าวคือเด็กชายเคโงะ หรือ “เคโงะ” ชาโต อายุ 9 ปี เลวามีแม่ชื่อนางทิพย์มณฑา ชาโต อายุ 33 ปี เสียชีวิตไปแล้วเมื่อวันที่ 3 เมษายน ที่ผานมา

ด้านนางปัทมา จตุพิศ อายุ 35 ปี อยู่บ้านเลขที่ 686 ถนนประชา ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิจิตร ซึ่งเป็นป้า ของเด็กชายเคโงะ เล่าให้ฟังว่า

เมื่อประมาณปี 2542 นางทิพย์มณฑาได้ออกจากบ้านไปตั้งแต่เป็นสาวอายุประมาณ 15 - 16 ปี บอกเพียงว่าไปทำงานในกรุงเทพฯ จากนั้นก็หายไปกลับมาอีกก็กุมทองมาบ้านที่จังหวัดพิจิตรพร้อมกับสามีซึ่งเป็นชาวญี่ปุ่น **ชื่อนายคัทซุมิ ชาโต** มาพบหน่วยปริษา จันทรประทุม อายุ 60 ปี ผู้เป็นพ่อ ปัจจุบันป่วยเป็นอัมพาตมากกว่า 5 ปี แล้วเพื่อแนะนำให้รู้จักกับคนในครอบครัวที่เป็นชาวไทย

จากนั้นก็หายไปอีก 3 - 4 ปี ประมาณ พ.ศ.2543 กลับมาอีกครั้ง คราวนี้นางทิพย์มณฑาก็หอบเอาลูกชายสายเลือด นายคัทซุมิ ชาโต ชาวญี่ปุ่น ที่อายุได้เพียง 4 เดือน มาทิ้งไว้ให้ญาติ ๆ เลี้ยงดู

โดยไม่ยอมบอกว่า เกิดอะไรขึ้นแล้วก็กลับไปทำงานสถานบันเทิงในกรุงเทพฯ ส่งเงินมาให้เพียง 2 - 3 ครั้ง เป็นค่านมลูกแล้วก็ขาดการติดต่อไป **จนกระทั่ง พ.ศ.2545 แม่ของเด็กชายเคโงะ และ นายคัทซุมิ ชาโต สามีชาวญี่ปุ่นมาจังหวัดพิจิตร เพื่อเยี่ยมลูกเป็นครั้งสุดท้าย** โดยในคราวนั้นลูกอายุได้ 3 ขวบ ก่อนจะไปเยี่ยมแม่และพ่อชาวญี่ปุ่น โดยปล่อยให้เด็กชายเคโงะใช้ชีวิตอยู่ตามลำพังอดมื้อกินมื้ออยู่กับญาติ ๆ ที่ฐานะยากจน **โดยเหตุนี้ด้วยการไปขายอาหารเลี้ยงปลาหน้าวัดท่าหลวงพระอารามหลวง เป็นการยังชีพ** และทุกวันพระก็จะได้รับความเมตตาจากพระให้อาหารหรือไข่เค็ม บะหมี่สำเร็จรูป ขนม ที่คนเอามาทำบุญให้เอาไว้กิน

แต่แล้วสิ่งที่ไม่คาดคิดเมื่อวันสงกรานต์ปี 2551 นางทิพย์มณฑาก็กลับมาบ้านเพราะป่วยหนัก กอดลูกและพร่ำบ่นถึงสามีที่เป็นพ่อชาวญี่ปุ่น ให้ลูกฟังว่า พ่อจะต้องกลับมาหาลูก และจะต้องมาที่วัดท่าหลวง

นางปัทมา กล่าวว่

หลังจากนางทิพย์มณฑากลับมาเด็กชายเคโงะมักจะพาแม่มาหนึ่งที่หน้าอุโบสถหลวงพ่เพชรทุกวัน พร้อมกับถือรูปพ่อชาวญี่ปุ่น ที่เป็นสมบัติชิ้นเดียวที่แม่มอบให้ **ทุกครั้งที่มีรถทัวร์หนักทองเที่ยวชาวต่างชาติมาจอด เด็กชายเคโงะ ก็จะถามว่า “เห็นพ่หนูไหม”** พร้อมกับโชว์รูปของพ่อให้ดู แต่เวลาผ่านไป 2 ปีก็ไม่มีวีแววของพ่อชาวญี่ปุ่นจะกลับมา แลดูอาการป่วยหนักขึ้นจนกระทั่ง ตอนเดือนเมษายนที่ผานมา นางทิพย์มณฑามีอาการหนักขึ้นใกล้ตายพร้อมกับเสียลูก

“ให้รอพ่อที่หน้าอุโบสถวัดท่าหลวงพระอารามหลวง จะได้เจอพ่อชาวญี่ปุ่น ” ในที่สุดวันที่ 3 เมษายนที่ผานมา นางทิพย์มณฑา ผู้เป็นแม่ของเด็กชายเคโงะ ก็สิ้นชีวิตลง

ทุกวันนี้เด็กชายเคโงะ ยังคงเฝ้ารอพ่อชาวญี่ปุ่นอยู่หน้าอุโบสถวัดท่าหลวงพระอารามหลวง อ.เมือง จ.พิจิตร และ เฝ้าวิ่งวอนว่า **สิ่งศักดิ์สิทธิ์คงจะช่วยให้ได้เจอพ่อผู้ให้กำเนิดที่เป็นชาวญี่ปุ่น**

ทั้งที่ทุกวันนี้ชีวิตสุดแสนลำเค็ญอีกไม่กี่วันนี้ก็จะเข้าชั้นเรียน ป.4 ที่โรงเรียนท่าหลวงสกุเคราะห์ อ.เมือง จ.พิจิตร ขณะที่ยาติ ๆ ทุกคนก็ยากจน จึงวอนขอสังคมช่วยสภาพพ่ชาวญี่ปุ่น ติดต่อนาง ปัทมา ผู้เป็นป้า โทร. 083-6230608

ขอขอบคุณเนื้อหาข่าว คุณภาพดี โดย: หนังสือพิมพ์คมชัดลึก